

**JE ME SUIS RELEVE
TOUT EN SANG
M'APPUYANT SUR MA PLUME**

I.

Du sang suintait
des lèvres des speakers
et coulant de l'écran il atteignait ma table
un feu roulant commençait dans ma tête
comme un simple soldat du tiers-monde tué dans les tranchées
je restais abattu au fond de ma maison
et je buvais sans cesse
car l'univers entier était ensanglanté

Et un vent sanglant emportait mes rêves
des mots saignant ma langue sortaient de ma bouche
chaque chant entamé tournait au requiem
des balles jaillissaient des amuse-gueule lorsque j'étendais la main
des bris de vitre circulaient dans mes veines
et je saignais sans cesse

Des centres d'information se trouvaient sur les fronts
dans les journaux saignaient cinq colonnes à la une
mes tympanes assiégés par les cris des sirènes
sous le soleil je ne pouvais regarder le monde
et le sang l'emportait
alors que de boisson j'avais empli mon être
et diluais mon sang dans l'alcool

De mon labyrinthe chaque issue était sang
c'était encore du sang qui giclait sur mes lèvres
l'interligne était rouge dès que j'ouvrais un livre
dans ma lettre à l'aimée j'envoyais du sang
mon aimée, le bonheur, le monde étaient en sang

II

Les attentats et les crimes d'auteurs inconnus s'étant pris par la main
faisaient comme une ronde parcourant le globe
on décrivait l'histoire pleine de pillages
les cartes se dressaient avec du sang

Le sang était fertile dans les pays *en voie de développement*
on pria pour la pluie, du sang pleuvait
du bleu limpide d'un ciel
déchiuté par la D.C.A.
et moi je buvais à l'ombre des tanks
du sang remplissait mon verre

Au bout de la canne de golf
la valeur du monde était de quelques dollars, trois barils de pétrole
et les actions du sang baissant à la bourse du monde
on prélevait le sang des bébés prétextant l'embargo
le Moyen-Orient, l'Afrique aimés par moi
devenaient des enfants poignardés dans le dos

Aux tribunes les trafiquants en armes portaient des masques
de leur bouche giclaient des balles
sur leurs lèvres du sang, du pus et de la rouille
en face des écrans levant leurs fines coupes
ils faisaient *le bilan des pertes et des profits*
en direct la guerre, en direct les matchs
coupés par les parfums et le *coca cola*
ils perdaient leur honte dans un jeu de hasard
buvant au déshonneur des sanglantes victoires
mon esprit peinait pour saisir tout cela
et mon sang se figeait dans mes veines

III.

Une sourde colère montait en moi
la faisant traîner jusqu'au bout des fusils
perçant tous les blocus et tous les embargos
je l'envoyais aux peuples démunis

IV.

Si seulement ces guerres, disais-je, pouvaient cesser
ce monde serait sauvé des bourrasques de sang
si les enfants vivaient
si je ne buvais pas
si à chaque saison mes fleurs pouvaient pousser
serait-ce trop demander ?
eh, quoi ?
la goupille tirée, une grenade venait
pour me rester en travers du gosier

je ne pouvais pleurer ni
vomir

V.

Voulant rester saoul dans ce monde sanglant
je buvais sans cesse
en ce temps-là en ce temps-là j'étais un pauvre barde
et à cause de cela j'avais honte de l'être
les vers que j'écrivais restaient *lettre morte*
face aux événements
j'étais tant en retard
oui, tant
car aucun de mes vers n'arrêtait une bombe
ni ne servait d'abri aux innocentes victimes
tous mes cahiers de vers restaient trempés de sang
car le monde lui-même était vautre dedans

VI.

Encore maintenant le monde est plein de sang
seulement
désormais j'ai cessé de boire
j'ai fait une ceinture avec les requiems
et en ai entouré les blessures du globe
j'ai décidé
d'écrire désormais des vers pleins de courage
avec lesquels je mettrai des bâtons
dans les roues des malfrats de ce système honni
sinon je ne saurai résister
et mon cœur alors explosera
cela
sans que leurs fines coupes
daignent même en trembler

Janvier 1991
Ankara

Irak'taki katliamın ardından

**DOĞRULDUM
KAN İÇİNDE
KALEMİME DAYANARAK**

I.

Kan sızıyordu
haber sunucuların ağzından
taşarak ekranlardan soframa ulaşıyordu
bir yaylım ateşidir başlıyordu beynimde
siperinde ölmüş yoksul bir ülke eri gibi
yığılıp kalıyordum evimin bir köşesinde
ve durmadan içiyordum
çünkü dünya kan içindeydi

Kanlı bir rüzgâr savuruyordu düşlerimi
bütün sözcükler dilimi kanatarak çıkıyordu ağzımdan
birden bir dünya ağıtına dönüşüyordu başladığım her şarkı
çerez tabağına uzansam mermiler geliyordu elime
damarlarımda cam kırıkları dolaşıyordu
durmadan kanıyordum

Cephelere kurulmuştu haber merkezleri
gazeteler sekiz sütuna kan
siren seslerinin kuşatması altındaydı kulak zarlarım
bakamıyordum gün altında dünyaya
kan tutuyordu
içim dışım içkiye bulanmıştı bu yüzden
seyreltiyordum kanımı alkolle

Her çıkışı kana açılan bir labirentteydim
kanlı sözcükler çaresiz gelip konuyordu dudak uçlarıma
elime bir kitap alsam kanla çiziliyordu satırların altları
sevgilime mektup yazayım desem kan yazıyordu kalemim
sevgilim kan mutluluk kan dünya kan içindeydi

II.

Suikastler, faili-i meçhul cinayetler el ele vermiş
dans ediyordu yer yuvarlağının üstünde
yağmalamalarla yazılıyordu tarih
haritalar kanla çiziliyordu

Kan bereketliydi *geri itilmiş* ülkelerinde dünyanın
çıkılan bütün yağmur dualarında kan sağanağı başlıyordu
kanıyordu en mavi yerinden
uçaksavar ateşine tutulan gökyüzü
içiyordum tankların duldasında
kadehimdeki kandı

Golf sopasının ucunda
üç varil perolün, üç beş doların hatırlıydı dünyanın kaderi
kanın hisse senetleri düşerken borsalarda
ambargolar altında kanı çekiliyordu bebeklerin
Ortadoğuyu, Afika'yı koyduğum kalbim
sırtından bıçaklanmış bir bebektir

Birer maskeydi savaş tacirleri kürsülerin başında
kurşun saçıyorlardı ağızlarıyla
dudaklarında kan, irin ve pas
zarif kadehleriyle kurulup ekranların karşısına
kâr-zarar hesabı yapıyorlardı
naklen savaş, naklen maç programları
coca cola ve parfüm reklâmları arasında
yitirmişlerdi utançlarını bilmem hangi kumarda
kanlı zaferlerinin şerefsizliğine içiyorlardı
aklım dar geliyordu anlamaya bütün bunları
kanım buz kesiliyordu damarlarımda

III.

Bir öfke büyütüyordum içimde
öfkemi sürüp tüfeklere
delerek ablukları ve ambargoları
yoksul halklara gönderiyordum

IV.

Şu savaşlar bitse diyordum
şu dünya kurtulsa kan fırtınasından
çocuklar ölmese
ben içmesem

çiçekler büyütsem her mevsim
ne olurdu sanki
ne
pimi çekilmiş bir el bombası
gelip boğazıma oturuyordu
ağlayamıyordum
kusamıyordum

V.

Ayrılmak istemiyordum kan çanağı bir dünyada
durmadan içiyordum
zavallı bir ozandım o zaman
ve bu yüzden ozanlığımdan utanıyordum
yazdığım bütün şiirler *mızımız* kalıyordu olup bitenlerin yanında
ne çok geç kalmıştım
ne çok
hiçbir dizem hiçbir bombanın önüne geçemiyordu
sığanağı olamıyordu haksız savaş kurbanlarının
bütün şiir dosyalarım kan içinde kalıyordu
çünkü dünya kan içindeydi

VI.

Dünya hala kan içinde
ama
ben artık içmiyorum
ağıtlardan bir kuşak ördüm
sardım dünyanın kanayan yaralarına
karar verdim
artık yürekli şiirler yazacağım
çomak sokacağım
bozacağım düzenini düzenbazların
yoksa dayanamayacak
bir gün infilak edecek kalbim
ve
titremeyecek bile
zarif kadehleri onların

Ocak 1991